

'కా దే ది క థ క న ర్నం'

కు క్క పి ల్ల

చలి ఎముకలు కొరికేస్తుంటే పాడు పడిన యింటి అరుగుమీద, ఇంటి మీదే కాక వంటిమీదా ఏ కప్పులేని సింహాద్రి- పొట్టలోకి కాళ్ళుతప్ప పెట్టుకోడానికో ఏమి లేని సింహాద్రి కాళ్ళు ముడుచుకుని మూడంకెవేసి. చలితో జ్వరంతో వణుకుతూ మూలుగుతున్నాడు. అడుక్కోడానికో మట్టి మూకుడు, దాహం తీర్చుకోడానికో పాత డాల్డా డబ్బా. మానం కప్పుకోడానికి ఏ ధర్మాతుడో దయతల్చి యిచ్చిన చిరుగుల కాకి నిక్కరు. ఏ పెంటమీద నింబో ఏరుకుని తెచ్చుకున్న చీలికలు వాలికలు అయిన తుంగచాప సింహాద్రి ఆస్తి! వాటితోపాటు ఏడాదిగా పేగులు తోడేస్తున్న దగ్గు, సాయంత్రం అయ్యేసరికి చలికుడుపుతో వచ్చే జ్వరం కూడా పున్నాయి.

కట్టుకున్న పెళ్ళాం-ముష్టైత్యునా ముద్దపెట్టలేని అనమర్తుడని మరో మంచి ముష్టివాడితో లేచిపోయింది- కన్న ఒక్కకొడుకు కళ్ళిప్ప కుండానే కన్నుమూశాక- అతనికి లోకంలో తోడునీడ, నేస్తం అని చెప్పుకోడానికి వున్నది, ఒకే ఒక కుక్క పిల్ల! ఏ వూరకుక్కో కనిపారేస్తే తల్లి నింది తప్పడి ఏడుస్తున్న కళ్ళిప్పని కుక్క పిల్లని జాతపడి దగ్గరకి తీసి, తాను తాగే గండి యింతపోసి, అడుక్కు తెచ్చుకున్న అన్నం ఓ ముద్దవదేసి, యింటింటికి ముష్టికి తిప్పి, పసి పాపలా గుండెల మీద పడుకో పెట్టుకుని కుక్కపిల్లని పెంచుకున్నాడు సింహాద్రి-

గత రెండుమూడు నెలలుగా, సింహాద్రి రోగం ముదిరి, ధర్మానుపత్రి డాక్టర్లు నీగుండె యిల్లులు పడింది, మరి బతకవు పో.... రోజులు లెక్కపెట్టుకో పో అని చెప్పేణాక- యిల్లిల్లు తిరిగే ఓపికలేక చెట్టుకింద గుడ్డపరుచుకుని పడుకుని ఏ ధర్మా త్ములో విసిరిన పైనలు నాలుగు కూడ తీసి ఏ టీ కొట్టువాడో దయతలిచి యిన్ని టీ నీళ్ళుజోస్తే, ఆ డబ్బులతో చిన్న రొట్టె కొనుక్కుని దాన్లో ముంచుకుని తింటూ చావుకోసం ఎదురుచూస్తూ చావలేక బతుకుతున్నాడు. తన బతుక్కే తికాకాలేని సింహాద్రి కుక్కపిల్ల బతుక్కి హామి యివ్వలేకపోవడంకో- కుక్కపిల్ల తనబతుకు తెరువు తాను వెతుక్కుంది మధ్య. చలికి మెలకువ వచ్చి వెచ్చదనం కోసం పక్కలో కుక్కపిల్లని దగ్గరకు లాక్కోబోతే చేతికి అందలేదు. జ్వరం మగత లోంచి బలవంతంగా కళ్ళిప్పి చూసేసరికి కుక్కపిల్ల లేదు- దూరంగా ఆ అరుగు

మీద మరోమూల పడుకున్న ముష్టిరాములుగాడి పక్కలో దూరి వెచ్చగా పడుకున్న కుక్కపిల్లని చూసేసరికి సంహృదగాడికి తిక్కరేగింది-

సంహృది రోగం ముదిరి కదలలేని స్థితికి వచ్చిందగ్గిర నించి కుక్కపిల్లకి తిండి కరవము తోటి ముష్టివాడు రాములుగాడి చుట్టూ తోకాడించుకుంటూ తిరిగి వాడు జాలిపడి పడేసే మెతుకులు తినడం మొదలుపెట్టింది కుక్కపిల్ల. సంహృది మరి లాభంలేదని కుక్కపిల్లకి అర్థం అయిపోయింది. సంహృది పిలిస్తే దగ్గిరకి రావడం మానేసింది. రాములుగాడి దగ్గిరచేరి పడుకోడం మొదలుపెట్టింది. “దొంగనంజా యింతప్పటినించి సాకాసు, యిస్వాసం లేదేనీకు, నీయమ్మ.... రాయె....” బండ బూతులు తిడ్తూ సంహృది తూలుకుంటూ లేచి కుక్కపిల్ల చెవులుపట్టుకు లాక్కొచ్చి అది కదలకుండా కావలించుకుని పడుకున్నాడు. కుక్కపిల్ల గింజుకుంటూ లేచి దూరంగా పోయి మిడుకు మిడుకు చూస్తూ గుర్రు గుర్రుమంది- “రంకు నంజా నాలుగురోజులు తిండెట్టకపోతే మరీడ్చి మరిగేవ్ గుడిసేటి నంజా-” సంహృది కోపం పట్టలేక ఓ రాయితీసి విసిరాడు- కుక్కపిల్ల చెంగున గెంతి తప్పించుకుని “ఎంత కుక్కనైతే మాత్రం తిండెట్టకపోతే యిస్వాసం ఏమిటన్నట్టు” సంహృదిని నిరసనగా చూసి, నిర్లక్ష్యంగా రాములుగాడి పక్కలో దూరి పడుకుంది మళ్ళీ-

★

అగ్గి పుల్ల

“అప్పా, అగ్గి రాజెట్టినావా- కాస్త అగ్గెట్టు” పిడక పట్టుకుని గుడిసెలోకి వచ్చింది రత్తాయి. అప్పారేదు, అగ్గిలేదు- కాని, అగ్గిలాంటి సంహృది- షాక్టరీ సుంచి వస్తూ సుక్కేసుకు వచ్చి నగం మత్తులో సులక మంచానికి అడ్డం పడి పున్నాడు.

సంహృదిని చూస్తే నిప్పుని చూసినట్టే రత్తాయికి భయం- అది సూపుసోకితే కాలి భస్మం అవుతుందని భయం- దగ్గిరకెడితే కాలుతుందని భయం- నిప్పుకి దూరంగా వుండాలనుకుంటుంది- సంహృది అంటే సంహన్యప్నం రత్తికి. సుక్కలాంటి రత్తి ఎంత ప్రయత్నించినా తనకు దక్కకుండా పోతుందని సంహృదికి ఉడుకు-కాగుబోతు నచ్చినోడు, ముండల సుతాకోరు సంహృదిని చూస్తే పంటికి